

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 154. Billichii Carmelitæ, & Hermanni Weiden Archiepiscopi Coloniensis
fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

liothecam Salmanticensi Universitati legavit, atque octogenario major hoc anno mortalitatem exiit. (*)

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

§. CLIV.

Billichii Carmelitæ, & Hermani Weiden Archiepiscopi Coloniensis fata.

Eodem Anno Everardus Billichius Coloniensis ex ordine Fratrum Carmelitarum Theologus Tridenti in Concilio, cui cum magna nominis fama inter-

K k 5 ter-

(*) Equidem Continuator §. CXLVI. pollicitus est, quod Lili Gregorii Giraldis fata recensere velit, verum ex naturali, ut autumno, oblivione promisso haud stetit, unde quorundam forte Lectorum desiderio satisfactorius, hæc subjungo :

Eodem Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo Mense Februario obiit Lilius Gregorius Geraldus. Hic anno Christi millesimo quadringentesimo septuagesimo quarto die decima tertia Junii Ferrariæ natus non modo arte poetica, sed etiam omni politiori literatura, atque antiquitatum, linguarumque peritia excelluit. Emenso studiorum curriculo Alberti Pii Carpiensis Principis, nec non Joannis Francisci Pici Mirandulani bene-

nevo-

Sæcul. XVI.

A.C. 1552.

terfuit, extremum diem clausit, qui percelebrem se reddebat ob miram facilitatem in rite explicandis Sacri Codicis difficultatibus. Elucubravit etiam opus insigne, cui titulus: *Judicium Universitatis, ac Cleri Colonienfis adversus calumnias Melanctonis, Bucevi, aliorumque Hæreticorum.* Ad hanc lucubrationem ansam Billichio dederat Hermanus de Weiden Colonienfis Archiepiscopus, atque Elector, qui sub specioso reformationis prætextu Mar-

tino

nevolentia fretus ex eorum Bibliothecis uberimos eruditionis fructus colligebat, & postea Mediolanum profectus, Græcæ linguæ sub Demetrii Chalcondylis Magisterio operam navabat, uno autem duntaxat anno ibidem transacto Mutinam ad Rangonium Comitem contendit, cujus amicitia suffultus Romam perueniens in Herculis Rangonii Cardinalis familia esse meruit, atque ab eo temporis articulo cum variis fortunæ, ac corporis adversitatibus conflictari cœpit; quamvis enim Protontarius Apostolicus renunciatus fuisset, brevi tamen, cum Romana urbs diriperetur, omnibus bonis, & quod potius re omni ducebat, suam suppellectilem literariam amisit; cui insuper ad infestæ fortunæ cumulum accessit præmatura mors Herculis Rangonii præclari Fa-

toris

tino Bucero, aliisque novis Sectatoribus totum se dederat, suumque Clerum ad amplectendos Lutheri errores obstringere moliebatur. Tandem hic idem Hermanus hoc anno die decima tertia Augusti Biverini in Comitatu Weidensi, quo confugerat, a summo Pontifice anathemate perculsus infelicem animam exhallabat. Eidem a Papa subrogabatur Adolphus de Schauenburg, quem Cæsar in possessionem Archiepiscopalis Ecclesiæ ritu solemniter induxerat, de quo etiam jam alibi mentionem fecimus.

Obiit

toris sui: unde rursus ad Joannem Picum Mirandulæ Comitem confugere cogebatur. Verum & ibi inimicam experiebatur fortunam; cum enim Picus a Galeotto Nepote suo crudelem in modum trucidaretur, non modo omnium suorum librorum, Scriptorumque jacturam rursus perpessus est, sed ægre vitam suam conjuratorum furori subducere poterat: quapropter Ferrariam in patriam suam reversus ibidem cum Cælio Calcagnio, & Joanne Manardo Viris eruditionis laude longe celeberrimis aliquamdiu conjunctissimu vixit; cum autem paulo post Joannes Manardus ejus Amicus fati fungeretur, Lilius summo mærore affectus, insuper athritide tam sæva cruciaba-

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

Obiit pariter hoc anno die sexta Februarii Henricus Megalopolitanus Dux gravi admodum senio pressus, postquam ditiones suas per quadraginta octo annos tanta tranquillitatis felicitate rexisset, ut merito *Pacifici* nomen emeruerit.

§. CLV.

ciabatur, ut nec pedibus ad incedendum, nec manibus ad scribendum, librosque evolvendos uti possiet, suamque vitam maxima etiam paupertate miseram usque ad extremam senectutem trahere cogeretur, & quamvis Renata Ferrariensis Ducissa hujus Viri calamitates sua liberalitate non raro sublevare satageret, cum tamen superiorem vitam in jucundo literarum otio ducere solitus esset, nunc lecto affixus, ac sine literis ægerrime animam trahebat. Nilominus in hoc misero vitæ statu *Historias de Diis Gentilium, & de Poetis sui avi Grecis, & Latinis* conscripsit, multis quidem, ut observat Joannes Jenfius, refertas erroribus, quos tamen vitæ tædio, ac dolorum vehementiæ adscribere oportet. Tandem morbo indies ingravescente, cum annum ætatis suæ septuagesimum quartum ageret, decessit, illatus monumento, quod sibi in majori urbis templo vivus paraverat, atque eleganti inscriptione a se composita ornaverat: porro hæredes suos nuncupabat Cynthium Girdum

Ne-